

מסורת הש"ס

[illegible]

ליון הש"ס

ור"ע יליף ליה מנשרם
 ע"י לעיל דף לו ע"א במס'
 תרי תנאי וכו' בסופו: רש"י
 הימנו ודבר אחר אביילת
 ושוק של תורה וכו'. ע"י
 דף כג ע"ב במס' ד"ה
 ילנש וכו':]

שינויי נוסחאות

ועוולה גופה מנלן. כדי נסבה דהא [גא] והאי קרא לדרשא אחרינא אוקיימא ליה מקרא דאי לאו ק"ו הוה יליפין ל' דצבור [מ] זריקה וזריקה מעולה יליפין [נ] זריקה. **סביז כחטאם.** צמילויז ביה [ו] וצבעוה. [ז] מסביז שמשעין ויהי ד' ממנתות שסובצ [ח] צדמה רוחות המזבח: **איין מלמדין.** ואע"ג דהכא לאו צננין ואב אנו צאין ללמוד אשמעין אבי דשמי כחוצין הבאין כחוד אין מלמדין **ואפי' בג"ש** אותו דבר שנכתב בשנין: **וצבצרם** יייה לך. צבור כתיב: **לחזה** **שמוע של שלמים.** ולקמיה פריך [י] לשל **הטוב** אי שאלמין. **צדרם.** מ"ח יוצצין **שורות** [יא] כדרם כך מפורש צדושת **ירושלמי** [ב]: **צבא** לניס המדרש חתלה. היא היתה מחילת ביאתו לפנייהם **ציצנה:** וחטאת ואשם **מסנה** לכהן. **אבל** שלמים לצעלים: **דון** דבר מדבר. **לכלומר** שממנו ודומה לו: **אין** צאין **על חטא.** כחטאת ואשם: **אינו** צא **גנדר** **וצנדרה.** לאפוקי שלמים דצאין **גנדר** **וצנדרה.** **ונחטק.** נשחטק: **הקישו** **הכסוב.** ואין משצין על ההיקש [ג]: **הוסיף** לך **כסוב** ג' **כלומר** מודה

ואני לדברך שלחזה ושוק של תודה י"י
תצרינו לנו להקישו תפסת מועט
תפסת מיהו מדהדר הכחוש בסיפיה
ודקרה לך יהיה דלא אינטרין דהא
כתיב ברישיה יהיה לך הוסף לו
הכחוש היום אחרת כמו וז הבאה לו
ההיקס: ה"ג ובטאמרו דברים לפני
ר' שמעאל אמר להם לאו ואמרו לו
לר"ע טעית תודה מהיכן למדה
משלמים ודבר י: הלמד בהיקס חוזר
ומולמד בהיקס אין עילין דו' טעיתה
במה שחזרת כך מהיקס שלמים ואתה
מקישו לתודה למדו הכתוב אלף
משלמים דאי מתקשה חזו ושוק לך
כתיב בך אלף מלאימקשה תודה לשלמים
ונפקא לן דה חזו ושוק ב"כ כ' דמיא
לפי שיאה תודה לידון בדבר החדש
שטעונה לחס יכול אין לך דה אלף
החדשה מ"ל ט' תורת זבח השלמים
על תודה מה שלמים טעונים
ונסכים ותנופת חזו ושוק
אף תודה כ"ו י: ודבר הלמד בהיקס
יחזור י: וילמד על הכבוד בהיקס.
ליאכל לו ויליה: אין עילין לדנו.
בנלשון אחרון. להקשה לחזו ושוק של
תודה: אלף בלשון ראשון. לשל שלמים:
שלא מצינו. ללמדו בכל התורה כולה
הא' מכלל: דהך כבורות. כבור שור
בצבור כבז כבור עז י: וכל לשון רבים
דקרה עלייה קאי לר' שמעאל וה"ר
שמעאל גבי ואת דמס ואת חבבס לר'
שמעאל בפרק ב"ש (עלי לז): מנאי
קמפלגי. רבי שמעאל ור"ע דע"כ

אין היקש חוזר מלמד בהיקש ור"ע מ' המלמד ב' כבז זה דכתיב בתורה יום ננאל ב' מה שחזר ושוק נאכלין ליום ב' הוא זמן אכילת חזר ושוק לש' ללמוד כפר ושעיר בהימנו ודבר אהל וקדמה ב' ולפני הכפרת זה שבע פעמי הכפרת [סס] אותו חזר משמע ל' ולפני עבודת פר ושעיר בפנים בהימנו וד' מפנים בהיקש דכן יעשה לאהל מו' מיניו בהיקש א': מקומות הוא דגמ' מקומות איתקוש אכל תורה

וגמירי (כ"י) וכע"ז כ"פ. נ"א ושבע למטה לא כתבתי
 זי דאיצטריך לאתויי לכדאמר לעיל כו': [לה] ביה ואם
 [לה] בפ"ק נמחק ונ"ל בפרק כל הפסולין (ש"ז ו' צ"ט): מ
 ו' ליישכם. ע' לעיל נא ע"ב בתוס' ד"ה תן ודו"ק: מו

[illegible]

חשיב חטאת ועולה ב' כתובים אע"ג דאינם שוין, דסביב לעולה היינו ב'

ילפינן לעיל צפירקין [דף
קיאור דברים הוא י] דנקט
מינה: אי מה כו' אף כאן.
להלן ד' מתנות שמים שהן

(6) ועולה גופה מגלן דכתיב: 'אל יסוד מזובח
 העולה למד' [8] על עולת חובה ששעונה יסוד
 אי מה להלן [9] שתי מתנות שהן ארבע אף
 כאן שתי מתנות שהן ארבע אמר אביי למה
 י למכתב² סביב בעולה³ סביב בחטאת⁴ [10] הווי
 שני כתובין הבאין כאחד⁵ וכל שני כתובין
 הבאין כאחד אין מלמדין הניחא למ"ד אין
 מלמדין אלא למ"ד מלמדין מאי איכא למימר
 הוי אשם שלשה ושלשה ודאי אין מלמדין:
 הבכור נאכל לכהנים [11] ת"ר⁷ מגין לבכור
 שנאכל לשני ימים ולילה שנאמר⁴ ובשרם
 יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין⁶ הקישו
 הכתוב לחזה ושוק של שלמים מה שלמים
 נאכלין לשני ימים ולילה אחד אף בכור נאכל
 לשני ימים ולילה אחד וזו שאלה נשאלה לפני
 חכמים בדרם ביבנה בכור לכמה נאכל נענה
 ו"ט ואמר לשני ימים ולילה אחד היה שם
 תלמיד אחד שבא לבית המדרש לפני [12]
 חכמים תחלה ור' יוסי הגלילי שמו אמר לו
 רבי מגין לך אמר לו בני שלמים קדשים קלים
 ובכור קדשים קלים מה שלמים נאכלין לשני
 ימים ולילה אחד אף בכור נאכל לשני ימים
 ולילה אחד אמר לו רבי בכור מתנה לכהן
 וחטאת ואשם מתנה לכהן מה חטאת ואשם

לְיוֹם וּלְיִלָּה אַף בְּכוֹר לְיוֹם וּלְיִלָּה אָמַר לוֹ ה' :
 מִמָּה שְׁלָמִים (תוֹרָה) דָּבָר מֵה שְׁלָמִים אֵין בְּאֵין עַל הַטֶּטֶן
 מִמָּה שְׁלָמִים נֹאכְלִים לְשֵׁנִי יָמִים וּלְיִלָּה אֶחָד :
 אֶחָד אָמַר לוֹ רַבִּי נִדָּון דָּבָר מִדְּבַר יִלְמַד :
 לִכְהֵן¹⁰ וּבְכוֹר מִתְנָה לְכֵהֵן מִה טַטֵּאת וְאַשֶּׁם
 אֵינוֹ בְּנִדָּר וְנִדְּבָה מִה טַטֵּאת וְאַשֶּׁם נֹאכְלִין
 אֶחָד קִפֵּץ ר"ע וְנִסְתַּלַּק ר"ט אָמַר לוֹ הָרִי הוּא
 הַכְּתוּב לְחֹזֶה וְשׁוֹק שֶׁל שְׁלָמִים מֵה שְׁלָמִים
 אַף בְּכוֹר נֹאכַל לְשֵׁנִי יָמִים וּלְיִלָּה אֶחָד אִמְרוּ
 שְׁלָמִים וְאַנִּי מְקִישׁ לְחֹזֶה וְשׁוֹק שֶׁל תּוֹדָה כִּי
 בְּכוֹר נֹאכַל לְיוֹם וּלְיִלָּה אָמַר לוֹ הָרִי הוּא אֵין
 לָךְ יְהִי¹¹ וְמָה ת"ל לָךְ יְהִי¹² הוֹסִיף הַכְּתוּבוֹ
 דְּבָרִים לְפָנֵי ר' יִשְׁמַעֵאל אָמַר לָהֵן¹³ צִאוּ וְאַמְרוּ
 לְמִדָּה מְשֻׁלָּמִים [וְכִין] דָּבָר הַלְמַד בְּהִיקָשׁ
 לִידֹון בְּלִשׁוֹן אַחֲרוֹן אֵלֶּא בְּלִשׁוֹן רֵאשׁוֹן וְר' יִשְׁמַעֵאל
 לִימַד עַל "בְּכוֹר בְּעַל מוֹם שְׁהוּא מִתְנָה לְכַהֵן
 לִילָף לִיה מִבְּשֶׁרם חָד תָּם וְחָד בְּעַל מוֹם וְר'
 קֵאמַר בְּמֵאִי קִמְפִּילְגִי מ"ס¹⁴ הִימֵנו וְדָבָר
 הִיקָשׁ בְּשִׁלְמָא לִמ"ד לֹא הוּא הִיקָשׁ חֵינּו
 כְּשֶׁם שְׁמוּהָ לְפָנֵי וּלְפָנִים אַחַת לְמַעְלָה וְשֶׁ
 בְּהִיבֵל וְכְשֶׁם שְׁלִפְנֵי וּלְפָנִים אַחַת לְמַעְלָה וְשֶׁ
 בְּהִיבֵל אֵלֶּא לִמ"ד הוּא הִיקָשׁ מֵאִי אֵיכָא לְמֵינֵי

מִיָּמִינוּ וּדְבַר אַחֵר * אֲכִילַת חֹמֶה וּשׂוֹק שֶׁל תּוֹרָה
הַיּוֹקֵט הֵיא לְמַדָּה מִמָּקוֹם אַחֵר [ב] מֵאִי הִיא חֹמֶה וּשׂוֹק לְ
לֵבָה מִן הַיִּיקֶשׁ לְמַד * וְרַע סָבַר הוֹאִיל וְיוֹם וְלֵילָה בְּחֻדוֹר
הַיּוֹרָה דְּבַר הַלְמוֹד בְּהִיקֶשׁ * כֶּשֶׁם שֶׁמּוֹה לְפָנֵי וּלְפָנִים כו' *
מִזֶּה [ב] דְּפָנִים לְמַעַלָּה בְּפָר לֹא כְּתִיב בִּיה מִיִּינָא דְּכְתִיב
[בב] וְשָׁבַע לְמַטֵּה הוּא דְּכְתִיבָא בִּיה וְשִׁעֲרִי חֲטָאֵת לְמַעַלָּה
וּפְרָח לֹא כְּתִיב שָׁבַע וְגַמְרִי בְּהִיקֶשׁא מְהַדְרִי [בב] [שס] וְ
אֵלֶּיךָ לִיפְתֹּן דְּמִקְרָא עֲבֹדָה [בב] כֹּל לֹאֵחַ כְּתוּבָה צו וְ
[שס] אֲלַמָּה יִימֵנו וּדְבַר אַחֵר לֹא כְּהִיקֶשׁא מְשִׁיב לֵה * אֵלֶּי
מְהַדְרִי * וְאִין זֶה [בב] חֹזֵר וּמְלַמֵּד בְּהִיקֶשׁ דְּכְהִיקֶשׁ
בְּצִכּוֹר [בב] חֹמֶה וּשׂוֹק שֶׁל תּוֹרָה הוֹקֵשָׁה לְצִכּוֹר וְ

[illegible][illegible]

איזהו מקומן פרק חמישי זבחים

עוֹלָה סָבִיב בַּחֲטָאת הוּוּ שְׁנֵי כְּתוּבִים.
וְכַדָּאֻמֵּר לְעִיל [ג:] יְכוּל זִירְקֵנוּ זְרִיקָה
בַּחֲטָאת קָאֻמֵּר ל"ל דִּלְרַבֵּעַ קֶרְנוֹת כְּתִיב
קִשְׁשָׁה דִּלְמִטְרִיךְ לְגִזְרָה שׁוֹה דִּלְיָף מִינִיָּה

פיסוק ד' מתנות בעונה כדחמר נעיל

ועוד נמ"ד לעיל [שם] בחטאת
 נותן אמה אילך ואמה אילך אינטרדיר
 בחטאת קביז לגופיה שלא תאמר
 דקני בשמי מתנות ברוזח [א] אחת
 בשמי קרנות ושמה קביז דעולה הוא
 דמימי [א] טרופא קביז כמיז בעולה
 בפרשת ויקרא ועוד דעולה אמיא
 זריקה וזריקה משלמים: ואני מקישו
 לזוח ושוך של תורה. משום דלחומרא
 מקשינן: ובי דבר הלאר בהיקוש
 חוזר ומלאר בהיקוש. מימא ונקשה
 לחזא ושוק של איל מזיר דכמיז בזהדיא
 ונאכל ליום ולילה דמדרבינן לעיל
 בפס' [א] (דף ד) ופברק כל הפסולין
 (דף ג.) ובימי דהאי דמרינן במשאר
 וזח תודת שלמי חשיב הקישא א"כ
 היכי יליף לה לעיל מחטאת ואשם
 דילפינן [א] מההוא קרא ולעיל (דף ג.)
 איבעיא לן אי דבר הלמד בהיקוש
 חוזר ומלמד בזנין אב ולא איפשיטא
 יש לומר דמסתברא לאקושי לתודה [א]
 שנהגתא בכל בהמה בזכור [א]
 ולא לאל מזיר דלזינו נוהג אלא באל
 א"כ בשוק [א] הימין כחב ותודה
 ילפי' משלמים דכמיז בזה ימין אכל
 איל מזיר לא כמיז בזה ימין:

וְאֵלֶּיךָ דָּבָר מִ(תּוֹרָה) דָּבָר וְנִלְמַד דָּבָר
 אֵלֶּיךָ בְּכּוֹר אֵינּוּ בָּא עַל חֲטָא
 אֵלֶּיךָ בְּכּוֹר נֹאכַל לִשְׁנֵי יָמִים וְלִילָה
 בְּרִי מְדַבֵּר חֲטָאָת וְאַשֶּׁם מִתְּנָה
 אֵינּוּ בְּאֵין בְּגֵדָר וְנִדְבָה אֵלֶּיךָ בְּכּוֹר
 וּמֵסִיחָא אֵלֶּיךָ אֶחָד אֵלֶּיךָ בְּכּוֹר נֹאכַל לְיוֹם
 אֹמֵר וְיִבְשָׁרְשֵׁם יִהְיֶה לָּךְ הַקִּישָׁן
 נֹאכַלִּין לִשְׁנֵי יָמִים וְלִילָה אֶחָד
 לוֹ הַקִּישָׁתוֹ לַחֲזוֹה וְשׁוֹק שֶׁל
 הַתּוֹדָה נֹאכַלִּת לְיוֹם וְלִילָה אֵלֶּיךָ
 מֵרֵב וְיִבְשָׁרְשֵׁם יִהְיֶה לָּךְ שְׂאִין תִּלְּ
 הַיּוֹהִי אַחֲרֵת בְּכּוֹר וְיִבְשָׁנֵאמְרוּ
 לוֹ לֵרֵעֵי הַקִּישָׁתוֹ תּוֹדָה מֵהֵיכָן
 וְנִלְמַד בְּהִיקֶשׁ הָאֵין אֵין עֲלִידָן
 עֲלֵה הָאֵין לָךְ יִהְיֶה מֵאֵי עֲבִיד לִיהִי
 וְשִׁלְּא מְצִינוּ בְּכָל הַתּוֹרָה וְרֵעֵי
 שֶׁמֶעֱלֵה מִבְּשָׂרְשֵׁם דִּהֲנֵךְ בְּכּוֹרוֹת
 אַחֲרֵת הֵיךְ הִיקֶשׁ וּמֵסִיחָא הֵיךְ
 כְּתִיב וְכֵן יַעֲשֶׂה לֵאחֹל מוֹעֵד
 בְּעַל לְמַטָּה מִדֶּם הִפֵּךְ כֵּךְ מִזֹּה
 בְּעַל לְמַטָּה מִדֶּם הִשְׁעִיר כֵּךְ מִזֹּה
 רֵעֵי מִקּוֹמוֹת הוּא דְגַמְרִי מֵהֲדִירִי

ס וילילה הימנו ודבר אחר העמידה קט
ו כתב זה: רבי ישמעאל סדר היקש הוא.
כתב אע"ג דחזה ושוק למדה בהיקש
פני ולפנים גופיה אחת למעלה ואשבע

ואל דכתיבא והוא אותו על הכפרת ולפני
עשה את דמו כאשר עשה לדם הפר אלמא
נשמה למד מחזירו והדר מייגמר היכל
למ"ד הוי היקש. היכי הדר היכל וגמר
מא צהמות איתקוש ובהיקשא צתרא
א עזמה למידה משלמים צהיקש:

לַחֲזוֹה וּשְׁוֹק שֶׁל תּוֹרָה וְהִיא עֲצֻמָּה כּו' לַל"ל (ח"י): (לר' גי' (שִׁמְכִי): [לו' לַל"ל בְּרוּחַ (צ"ק ד"ר), וְעִי' טוֹהִיק, וְגִי' שִׁמְכִי מִבֶּן] כְּשׁוֹק הַיָּמִין כָּתַב בְּכִכּוּר וְתוֹרָה כּו' (צ"ק): [מג' מִצִּיּוֹת (ה) וְעִי' בְּאוֹרֵךְ בְּאוֹרֵךְ לִמְנוּ כְּמִטָּע הַמַּחֲסִיל תוֹד"ה לְמֶה לִי:

[illegible]

בז.

עין משפט
נר מצוה

בג מיי פ"ה מהלכות
מע"ק הלכה יז ופ"ג
מהלכות עיה"כ הלכה ה:

תורה אור השלם

- [illegible]

מוסף רש"י

יסוד מזבח העולה. גבי
 אמת נשיא כחצי ולקח הכהן מדם
 ונחת באזכבו ונתן על קרנות
 מזבח העולה ואת דמו ישפך
 אלזר מזבח העולה, והז"ל למזבח
 יסוד המזבח, למה לי דכחצי
 מזבח העולה, אלא הכי קאמר
 אלזר מזבח מעשה העולה (99ט)
 חזקוני

[illegible]

ליקוטים

מות הוא דגמרי מהרדי.
מר ההיכל גמר מקדש
ישים, כך כתיב וכפר על
יש זה קדש הקדשים, וכן
זה לאהל מועד זה ההיכל
(ר"ח יומא ט.)

שיטה מקובצת

ת"ב אל יסוד ב'ו. פ"ה דכ"ד
 נסבא ב'ו. היינו לשיטתו
 [חמא] קרא דאל יסוד העולה רק

וְנִמְרָא דְרַס בְּפִיכִיָּה, שֶׁסֶס כִּנְגַּי
 וְסִפִּיכִיָּה מִשְׁמַע שְׁשׂוּפֵךְ עַל גִּבִּי
 וְחֹתָ קֹאמֵר כִּי מַחַ [נִסְתַּח בְּמִדֵּי
 וְכִי דִבֵּר הַלֵּלֵד בְּחִיקֶשׁ חֲזוּר
 וְכִיוֹן דְּחִשִּׁיב הִיקֶשׁ הִיכִי יִלְפִינָן
 לְחֹזֶה וְשׂוֹק גִּרְדִּי לְיִכָּא בְּדִידִי
 בְּכַמִּיז צְעוּלָה בִּפְּ וְיִקְרָא, וְלִכְּ
 :